

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-12-35773 אפל נ' כסאברי ואח'

בפני כב' השופטת אורלי מור-אל

מאיר אפל

תובעים

נגד

1. נאדר כסאברי

נתבעים

2. מרפאת רמת ישי לפיזיותרפיה

פסק דין

1

2

3 בפני תביעה שעניינה הפרת זכות יוצרים - התובע שהוא פיזיותרפיסט מוסמך, טוען, כי הופרו זכויות
4 היוצרים שלו באתר אינטרנט שהוא מחזיק כבר משנת 2001.

5

6

טענות התובע

7

8 התובע טוען, כי באתר הוא מציע מידע רב ללקוחות הקליניקה ולציבור הרחב לרבות מאמרים רבים
9 בתחום ו"בלוג" מקצועי ייחודי לאתר. לדבריו, המידע באתר נכתב כולו באופן בלעדי על ידיו, כחלק
10 מהנסיון הרב שצבר בתחום הרלוונטי במשך שנים רבות.

11

12 בשנת 2000 הקים התובע את חברת "ארגופלוס", ארגונומיה ורפואה משלימה בע"מ, אשר נמצאת
13 בבעלותו המלאה. החברה הוקמה על ידו, אולם מעולם לא הופעלה, אלא הוחזקה בסטטוס פעיל
14 לצורך שמירת השם, אך משנרשם השם כסימן מסחר, החל התובע בהליכים לפרוק החברה
15 וכשתפורק יעברו כל זכויותיה לבעל המניות בה, הוא התובע.

16

17 כחלק מן המידע המוצע לקהל הרחב, וכחלק מעיצוב האתר, מופיעות בדף הבית של אתר התובע,
18 ארבע "קוביות" בעלות תכנים בארבעה נושאים שונים, כאשר כל "קוביה" מכילה מספר משפטי
19 מפתח בארבעה תחומים שונים, שיש בהם כדי לגרות את הגולש וחלקות הפוטנציאלי, להמשיך
20 ולגלוש באתר ולהתעניין בשאר הנושאים והתכנים המופיעים בו.

21

22 לטענת התובע, ביום 20/3/11, נדהם לגלות, כי הנתבעים העתיקו במדויק, באופן חסר תקדים את
23 התכנים המקצועיים שנוצרו על ידי התובע באתר שלו, וזאת במטרה לקדם את עסקיו של הנתבע-1
24 העוסק באותו תחום ממש. הנתבעים, לטענת התובע, לא רק העתיקו את התכנים אלא אף את
25 הסימן המסחרי המוכר בחברה שבעלות התובע "ארגופלוס". במעשים אלה, טען התובע, יש כדי

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-12-35773 אפל נ' כסאברי ואח'

להפר את הסימן המסחרי המוכר היטב של התובע ולהטעות את ציבור הלקוחות שיש קשר בין
הנתבע לבין התובע.

2

3

התובע טוען עוד, כי הנתבעים מעולם לא פנו אליו והוא מעולם לא אישר להם לעשות שימוש כלשהו
בזכויות ובתכנים, וכי הדברים חמורים במיוחד כאשר התכנים שהועתקו מקדמים את אותו תחום

6

בדיוק בו הנתבעים מתחרים באופן ישיר בתובע – תחום הפיזיותרפיה, ארגונומיה, גלי הלם וכו'.
לטענת התובע, במעשים ובמחדליהם פגעו הנתבעים בזכויותיו של התובע, בין השאר כאשר הפרו
זכויות יוצרים, הפרו זכות מוסרית, התעשרו שלא כדין על חשבונו, והם גוזלים את זכויותיו,
מעוולים כלפיו בגניבת עין, פוגעים במוניטין שלו, מפריס סימן מסחר מוכר וכיוצ"ב.

9

10

לטענת התובע, כתוצאה ממעשיהם או מחדליהם של הנתבעים, נפגע קשות מיקומו של אתר התובע
בתוצאות החיפוש המופיעות באתר "גוגל", דבר שחייב את התובע בהשקעת זמן וכספים ששולמו
למקדמי אתרים כדי להשיב את מיקומו של האתר לדפים העליונים בתוצאות החיפוש של "גוגל".

13

14

ביום 23/3/1011, פנה התובע לנתבע-1 במכתב מאת עו"ד ובו דרישה מפורשת לחדול מיידית מלעשות
שימוש כלשהו בתכנים המפריס, לאחר פניה זו הסירו הנתבעים את התכנים המפריס וחדלו לעשות
בהם שימוש.

17

18

התובע טוען, כאמור, להפרת חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכות יוצרים") וחוקים
אחרים, והוא מבקש פיצוי ללא הוכחת נזק, בגבול סמכותו של בית משפט לתביעות קטנות.

20

21

22

23

24

25

26

הנתבע 1, אף הוא פיזיותרפיסט העוסק בתחומים בהם עוסק התובע, הנתבעת-2, היא חברה בבעלות
הנתבע-1 (להלן: "הנתבעים").

28

29

30

31

32

33

34

בכתב ההגנה, כמו גם בדיון, טענו הנתבעים, כי יש לסלק את התביעה מחמת חוסר סמכות עניינית,
חוסר סמכות מקומית והיעדר יריבות. לטענתם, בהתאם לחוק זכות יוצרים, הסמכות העניינית לדון
בתביעה היא לבית המשפט המחוזי; כמו כן, נטען, כי בית המשפט חסר סמכות מקומית, שכן
הנתבעים נמצאים במחוז הצפון (נצרת); הנתבעים מוסיפים וטוענים, כי דין התביעה להדחות על
הסף גם משום שמדובר בתביעה של חברה, שכן זכות היוצרים הינה של החברה, והתובע שהוא אדם
פרטי אינו יכול להגיש תביעה בשמו ולעקוף את הוראות החוק שאינן מאפשרות הגשת תביעה בשם
חברה לבית המשפט לתביעות קטנות. יתירה מזו, טוענים הנתבעים, כי משמדובר בחברה הנמצאת
בפירוק הרי שמוטלת על המפרק הסמכות לפעול אך ורק לצורך הפירוק המועיל של החברה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-12-35773 אפל נ' כסאברי ואח'

מוסיפים וטוענים עוד הנתבעים, כי ראיה לכך, היא שגם ההתראה נשלחה אליהם בזמנו בשם החברה.

לגופו של עניין, טוענים הנתבעים, כי זכות היוצרים היא של החברה ולכן לא הופרה זכותו של התובע, עוד טוענים הנתבעים, כי עומדת להם הגנת מפר תמים בסעיף 58 לחוק זכות יוצרים. הנתבעים מוסיפים וטוענים, כי האתר אליו מפנה התובע הוקם על-ידי עסק לבניית אתרי אינטרנט, כאשר לנתבעים לא הייתה כל מעורבות בבניית האתר או בניסוח הכתוביות שלו, והוא משום יצירה בלעדית של אותו עסק. לדברי הנתבעים, להם לא היה שום קשר לתוכן שנמצא באתר שנבנה. הוסיפו הנתבעים וטענו, כי מדובר בתוכן שהועתק מאתרים אחרים ולכן אין לתובע זכות יוצרים במידע. לטענתם, משפנה אליהם התובע, הם פנו לאדם שהקים את האתר, זה השבית את האתר ונעלם. באשר להפרת סימן המסחר טוענים הנתבעים, כי סימן המסחר נרשם ב- 7/11/2011, בעוד שההפרה הנטענת הייתה החל מיום 20/3/2011. עוד לדברי הנתבעים, עומדת להם ההגנה בסעיפים 48 ו- 58 לחוק זכויות יוצרים המסירים אחריות ממני שלא ידע ולא היה עליו לדעת על ההפרה. לדבריהם, לנוכח הקריטריונים לקביעת הפיצוי בסעיף 56 לחוק, לא מגיע לחברה הנמצאת בהליכי פירוק כל פיצוי. מוסיפים הנתבעים וטוענים, כי התביעה אינה מתאימה לדיון בבית משפט לתביעות קטנות, והם אף ביקשו בקשה לאישור ייצוג על ידי עו"ד, שכן המדובר בתביעה מסובכת, בקשה שאמנם נכתבה בכתב ההגנה, אך הנתבע 1 לא חזר עליה בדיון.

אדון, איפוא, בטענות הצדדים אחד לאחד.

סמכות עניינית לדון בתביעה

כאמור, טענת הנתבעים היא, כי בית המשפט נעדר סמכות עניינית לדון בתביעה, שכן סמכות זו נתונה מכוח חוק זכות יוצרים לבית המשפט המחוזי.

טענה זו דינה להדחות. סעיף 51 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984, קובע במפורש כי בית משפט השלום ידון "... (2) תביעות אזרחיות — למעט תביעות הנוגעות למקרקעין — כשסכום התביעה או שווי הנושא אינו עולה על 2,500,000 שקלים חדשים ביום הגשת התובענה..."

כפי שמציין עו"ד טוני גרינמן בספרו "זכויות יוצרים", התשס"ד-2003 בעמוד 471: "סמכות השיפוט העניינית בתביעות כספיות בגין הפרת זכויות יוצרים מתחלקת בין בתי משפט השלום לבין בתי המשפט המחוזיים לפי סכום התביעה, בהתאם לחלוקת הסמכויות הכללית בין בתי המשפט הללו".

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-12-35773 אפל נ' כסאברי ואח'

מאחר שהתביעה דנו, היא תביעה לסכום כספי שלא בסמכות בית המשפט המחוזי, ואינה תביעה
לסעד אחר בגין זכויות בקניין רוחני, הרי שהסמכות לדון בתביעה נתון לבית משפט השלום ולבית
המשפט לתביעות קטנות בהתאמה ולא לבית המשפט המחוזי (ראה גם רע"א 7589/98 **הפדרציה
הישראלית לתקליטים נ' רחל שורץ**, פ"ד נג(1), 670). לאור סכום התביעה, התובע רשאי היה להגיש
את התביעה לבית המשפט לתביעות קטנות כחלופה לבית משפט השלום. השווה גם תק 9905/055
דוואן שירלי נ' זינגר יפה (פורסם בנבו).

סמכות מקומית לדון בתביעה

באשר לסמכות המקומית של בית המשפט לדון בתביעה, הרי שמדובר בתביעה שעניינה הפרת
זכויות יוצרים באתר אינטרנט, הלכה היא כי יש לכל בית משפט בישראל סמכות מקומית לדון
בתביעה מסוג זה השווה: בש"א (י-ם) 8033/06 ת.א. 9881/06 **חיים לוי נ' אלון שטינברג** וכן בש"א
(שלום קרית גת) 884/02 **גיל לנדאו נ' בני חסון** מיום 1/5/02; בש"א (מחוזי ירושלים) 2841/03 **רעות
אלקטרוניקה ורכיבים בע"מ נ' מראות אימג' בע"מ**, בש"א (ת.ק. ת"א) 5331/06 **לחמי סער נ'
אלקטרו שופ בע"מ**, וכן בש"א (ת"א) 168998/07 **קובי סהר נ' שרונה לבני גולן**.

האם מדובר בתביעה של חברה?

הוסיפו הנתבעים וטענו, כי זכויות היוצרים שייכות לחברה, ומשמדובר בתביעה של חברה אין
להתיר לתובע להיכנס בנעלי החברה ולנהל תביעתו בבית משפט לתביעות קטנות.

התובע העיד, כי הוא זה שכתב את התכנים באתר האינטרנט, טענתו זו של התובע לא נסתרה. אף
שנכתב בכתב ההגנה כי התכנים הועתקו ממקומות אחרים, לא הובאה כל ראיה לכך. עדותו של
התובע מהימנה עלי, ואני קובעת כי הוא זה שכתב את התכנים המופיעים באתר האינטרנט שלו.

סעיף 33 לחוק זכות יוצרים קובע כי היוצר של היצירה הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים
ביצירה. סעיף 34 קובע, כי המעביד הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה שנוצרה על ידי
עובדו לצורך עבודתו ובמהלכה אלא אם הוסכם אחרת.

בענייננו, לא הוכח, כי החברה הייתה מעבידתו של התובע. התובע הסביר, כי החברה הוקמה רק
לצורך רישום סימן המסחר ומעולם לא הייתה פעילה. כפי שהוכח באמצעות מסמך שצורף לכתב
התשובה לכתב ההגנה הבעלות על "הדומיין" "חברת ארגופלוס" הועברה לידי התובע כבר בשנת
2000 ונמצאת בידי מאז, ומכל מקום מי שמחזיק באתר, מנהלו ובעל הזכויות בכל החומר המצוי בו
ובזכויות היוצרים שבו הוא התובע.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-12-35773 אפל נ' כסאברי ואח'

1 על אף שבאתר של התובע כתוב, כי זכויות היוצרים שמורים לחברה, ברי כי משהתובע הוא זה
2 שכתב את התכנים, הוא בעל החברה ובעל התכנים, רשאי הוא לתבוע כיחיד בגין הפרת זכויות
3 היוצרים שלו, במסגרת תביעה קטנה. אין המדובר בתביעה של החברה. בעל הזכות הוא התובע ולא
4 החברה.

5
6 אכן מכתב ההתראה שיצא לנתבע נשלח בשם חברה, ולכאורה יש בכך הודאת בעל-דין כי הזכויות
7 מוחזקות בידי החברה, אך משנשמעו הטענות בפני, והוסבר כי החברה אינה פעילה, וכי מי שמחזיק
8 בזכויות היוצרים הוא התובע, באתי לידי מסקנה כי התובע יכל להגיש תביעה זו בשמו ולא היה חייב
9 לפעול בשם החברה.

10
11 בנסיבות אלה, אינני סבורה שמדובר בתביעה של חברה בכסות של תביעת יחיד על מנת שתקום
12 סמכות לבית משפט משפט לתביעות קטנות, למועט לעניין שימוש בסימן המסחר של החברה, שכן
13 בסוגיה זו צריכה לכאורה החברה לתבוע ולפיכך לא אדון בהפרת הזכות הנוגעת לכך, ככל שישנה,
14 במסגרת תביעה זו. ממילא כפי שהוכיחו וטענו הנתבעים ההפרה הנטענת מתייחסת לחודש מרץ
15 בשנת 2011, וסימן המסחר נרשם בחודש יולי 2011, כך שבעת ההפרה סימן המסחר עדיין לא היה
16 רשום.

17
18 **האם בית משפט לתביעות קטנות הוא הערכאה המתאימה לדון בתביעה?**

19
20 כזכור, טענו הנתבעים כי יש להעביר את הדיון לבית משפט שלום או לאפשר להם להיות מיוצגים,
21 שכן מדובר בתביעה מורכבת של הפרת זכות יוצרים, והנתבעים אינם אחראים להפרה הנטענת,
22 אלא, אם בכלל, צד ג'.

23
24 אני דוחה טענתם זו של הנתבעים. אף שתביעה שעניינה הפרת זכויות יוצרים, עשויה להיות תביעה
25 מורכבת בנסיבות מסוימות ומצריכה שמיעת עדים רבים, וכן החוק עצמו קובע, כי חלק מהתביעות
26 וחלק מן הסעדים ידונו בבית המשפט המחוזי, הרי שבמקרה דנן, המדובר בתביעה פשוטה, ברורה,
27 בנושא שיש בו הלכות ברורות של בית המשפט.

28
29 בית המשפט לתביעות קטנות נועד לתת סעד מהיר, יעיל וענייני מבלי להכניס את הצדדים להוצאות
30 כבדות ומבלי להכביד על מערכת המשפט. כפי שנוכחתי, שני הצדדים היו מלווים ביעוץ משפטי
31 לאורך כל הדרך, שני הצדדים העלו טענות ענייניות ולא ויתרו על אף טענה ואף זכות, ושניהם הופיעו
32 בבית המשפט בלא ייצוג, וטענו טענותיהם באופן ענייני ובהיר. בנסיבות אלה, אני סבורה שהדיון
33 בבית משפט לתביעות קטנות היה ענייני ויעיל ואפשר להגיע להכרעה נכונה וצודקת. ולפיכך הבקשה
34 להעברת התביעה לפסים רגילים, או לאפשר ייצוג על-ידי עורך-דין, נדחית (השווה לדוגמא תק
35 9905/05 דוואן שירלי נ' זינגר יפה (פורסם בפדאור"ר)).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-12-35773 אפל נ' כסאברי ואח'

האם הופרו זכויות היוצרים של התובע?

לכתב התביעה צורף העתק מדף האתר של התובע, והעתק מדף האתר של הנתבעים – השוואת ההעתקים זה לזה מעלה בעליל, כי באתר הנתבעים הועתקו במדויק אחד לאחד תכני המידע הכתובים באתר התובע, הנוסח הוא אותו נוסח, עד כדי האבסורד של הפניית הקוראים לחברת ארגופלוס – היא החברה של התובע. יתירה מזו, הנתבעים עצמם כתבו באתרם כי "כל הזכויות שמורות למרפאת ישי לפיזיותרפיה" משמע הם ידעו בעליל שמדובר במלל שעשויה להיות בו זכות יוצרים, וביקשו לשמור לעצמם, שלא כדין, את הזכות.

מדובר במקרה זה, בהפרת זכות יוצרים חמורה ובוטה.

האם קיימת לנתבעים הגנת תום הלב?

כזכור, הנתבעים טוענים קיימת להם הגנת תום הלב, הקבועה בחוק זכות יוצרים.

סעיף 58 לחוק מפרט את יסודות ההגנה כדלקמן: **"הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה"**.

בעניין זה נפסק לא פעם, כי החוק אינו תמים, והוא יודע להבחין בין תמימות להיתממות. הוא פוטר רק את זה **"שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שקיימת זכות יוצרים ביצירה"**. נטל ההוכחה רובץ על הנתבע ויקשה עליו מאוד להרימו, על הנתבע להוכיח כי לא ידע ולא היה עליו לדעת, על קיום זכות היוצרים ביצירה. ציון העובדה שקיימת זכות יוצרים או ציון הסימן המוכר של זכות יוצרים על היצירה בוודאי שולל את התמימות. בנוסף, יצירה הנושאת שם, יש בה כדי ליצור חזקה שלפיה יש לאדם בעל שם זה זכות יוצרים. על כן, גם מכוח כך לא יוכל המפר לטעון לתמימות. ראה: ספרו של טוני גרינמן, כפי שמצוטט בת"א 69995/04 שלמה ערד נ' משכל הוצאה לאור והפצה בע"מ (פורסם בפדא"ר).

בענייננו, לא רק שהתכנים, הצורה והממל הועתקו במדויק, אלא גם הועתק השם ארגופלוס, יחד עם התכנים, למרבה האבסורד. בנסיבות כאלה, הנתבעים אינם יכולים לטעון, כי עומדת להם הגנת תום הלב.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 11-12-35773 אפל נ' כסאברי ואח'

האם קיימת לנתבעים הגנת אי הידיעה?

1
2
3 הנתבעים טוענים עוד, כי לא ידעו על ההפרה הנטענת ולא היה עליהם לדעת על ההפרה, ולכן קיימת
4 להם הגנה כמפורט בסעיפים 48 ו-58 לחוק זכות יוצרים. לטענת הנתבעים לא ידעו ולא היה עליהם
5 לדעת על ההפרה, שכן האתר נקנה על-ידם כמות שהוא מצד ג' שהוא בעל עסק עצמאי לבניית
6 אתרים, שלטענתם נעלם, ולכן הוא זה שהפר את זכויותיו של התובע.
7
8 צודק התובע בטענה, שטענה כזאת, ככל שהיה לה מקום, הייתה צריכה להישמע במסגרת הודעת צד
9 ג' כנגד אותו בונה אתרים. הודעת צד ג' כזאת לא הוגשה והנתבעים אינם יכולים להתחבא מאחורי
10 צד ג' שקיומו כלל לא הוכח.
11
12 יתירה מזו, גם אקבל את הטענה, כי בעת שרכשו את האתר, לא ידעו הנתבעים על ההפרה, הרי
13 משהאתר הוא בבעלות הנתבעים והם התירו את פרסומו, תוך ציון כי זכות היוצרים שמורה
14 לנתבעת-2, היה עליהם לוודא היטב מאיין לקוחים התכנים, כך בפרט כאשר באתר שלהם מצויין
15 שמה של חברה אחרת, שמפנה לשיטה ולמטפל אחר. קשה להניח שהנתבעת-1 לא קרא את המלל
16 המפורסם באתר קרוא היטב לפני שהתיר את פרסומו, וככל שלא עשה כן בוודאי שהתרשל. טענת
17 הנתבעים כי לא ידעו ולא היה עליהם לדעת ההפרה היא טענה מיתממת שאינה ראויה להשמע.

גובה הפיצויים

18
19
20
21 הנה כי כן, משהוכחה הפרה בוטה וחמורה של זכות היוצרים של התובע, ומשהוכח כי לנתבעים לא
22 עומדת הפרה, זכאי התובע לפיצוי. התובע, שלא הוכיח כל נזק ממשי מלבד טענותיו כי האתר ירד
23 מרשימות האתרים המובילים ונדרש להשקיע כספים על מנת להחזירו למקומו, עותר לפסיקת
24 הפיצוי המקסימלי המצוי בסמכותו של בית משפט לתביעות קטנות, בהתאם לחוק זכות יוצרים
25 מכוח סעיף 56 לחוק, הקובע כדלקמן:

26
27 פיצויים בלא הוכחת נזק
28 56. (א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי
29 בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק
30 בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.
31 (ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט
32 לשקול, בין השאר, שיקולים אלה:
33 (1) היקף ההפרה;
34 (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;
35 (3) חומרת ההפרה;
36 (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;
37 (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 35773-12-11 אפל נ' כסאברי ואח'

1 מאפייני פעילותו של הנתבע; (6)
 2 טיב היהססם שבין הנתבע לתובע; (7)
 3 תום לבו של הנתבע. (8)
 4 (ג) לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כהפרה
 5 אחת.
 6 (ד) השר רשאי, בצו, לשנות את הסכום הקבוע בסעיף קטן (א).
 7
 8 בעניין זה, טוענים הנתבעים, כי מייד לכשנודע להם על ההפרה הוסרו החומרים המועתקים והאתר
 9 הושבת, כי משך ההפרה היה קצר, כי לנתבע לא נגרם כל נזק, ולהם לא צמחה כל תועלת, שכן
 10 ממילא הם והתובע עובדים באזורים שונים.
 11
 12 כפי שכתבתי לכתחילה, אכן מדובר בהפרה בוטה וחמורה שעה שמדובר בשני אנשים העוסקים
 13 באותו תחום ממש שעשויה הייתה להקים נזק ממשי לתובע, אך נזק ממשי לא הוכח כאן וכן לא
 14 הוכח, כי הנתבע הפיק רווח מהפרת זכות היוצרים. מדובר בהפרה קצרת מועד לכאורה, כאשר מייד
 15 כשנדרשו הנתבעים הופסקה.
 16
 17 מאידך, מדובר בארבעה קטעי מידע שהועתקו במדויק, וגם אם אתייחס לכך כהפרה שבוצעה
 18 במסכת אחת של מעשים, הרי שראוי לפסוק פיצוי ממשי ולא בערכי מטרד נמוכים, כפי שסבר
 19 הנתבע-1, בדיון.
 20
 21 אני קובעת איפוא, כי הנתבעים ישלמו לתובע סך של 16,000 ₪, בתוספת הוצאות משפט של 400 ₪.
 22 הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים שאם לא כן ישאו ריבית והצמדה עד מועד התשלום בפועל.
 23
 24 לצדדים נתונה הזכות להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים.
 25
 26 ניתן היום, ד' אב תשע"ב, 23 יולי 2012, בהעדר הצדדים.
 27

אורלי מור-אל, שופטת

28
 29
 30
 31
 32
 33